

ÉVKÖZI 8. VASÁRNAP

Meg nem szégyenülnek a gonosz /időben, * az éhínség napján is jólla/katnak.
Az Úr szilárdá teszi az ember /lépteit, * és annak útjában kedvét /leli. **Ant.**
Fordulj el a rossztól és a jót /cselekedd, * és megmaradsz örökkön /örökké.
Mert az Úr szereti az íté/letet, * és el nem hagyja az ő /szentjeit. **Ant.**
Örökre megbűnhődnek a /gonoszok, * az istentelenek nemzetsége /elvész.
Az igazak pedig öröklík majd a /földet, * és lakni fogják örökkön /örökké. **Ant.**
Várjad az Urat, és őrizd meg az ő útját, † és felmagasztal téged, hogy örökül veszed a /földet, * meglátod, mikor elvesznek a /bűnösök. **Ant.**

D.U. 171

1. Üdvözlégy, Oltáriszentség, - csodálatos szent Istenség!
Téged szívből mind imádunk, - oltárodnak trónján áldunk.
- R.) Üdvözlégy szent Szakramentom! Százezerszer meg ezerszer, én Jézusom!**
2. Ha szenteknek nagy szívével, - angyaloknak lángnyelvével, -
köszönhetne minden lélek, - méltón úgy sem dicsérenék. **R.)**
3. Öntsöd szívembe olajodat, - égesd benne világodat, -
nagy Szentség, ó térj be hozzám, - mert szívem csak téged kíván. **R.)**
4. Életünknek végóráján, - hogy ne ejtsen meg a Sátán, -
te légy erős én gyámolom, - mert csak nálad van oltalom. **R.)**

D.U. 183

1. Ó, szentséges, ó, kegyelmes, édességes Jézusom! Dicsértéssel, tiszteltéssel,
én megváltó Krisztusom! Szállj be szívem hajlékába, jöjj be lelkem pitvarába,
ott nyugodjál, ott lakozzál, soha el se távozzál!
2. Angyaloknak tápláléka, jöjj el e szent Ostyában! Jöjj, kegyelem áradása
egy kicsinyke pohárban! Táplálj az Úr szent testével, itass omló dús vérével,
engedj mindig nála lennem, ő maradjon énbennem!

ZÁRÓÉNEK: D.U. 203

1. Szívem, Uram, nem fuvalkodott fel, - nem is néztem föl rád kevés szemmel,
nagy dolgokra, túlságra nem vágytam, - eröm fölött csodákra nem jártam.
2. Csendesítem, sőt némítom lelkem, - hogyha Uram titkaidat sejtem. -
Mint csecsemő az anyai ölben, - csak hallgatok bízom, Uram, csöndben.

D.U. 202

1. Minden élő dicsér, örök Atyaisten, - szolgálni tenéked eléd állunk készen, -
magasztaltak egykor ősi nemzedékek, - ő nyomukba járva dicsérünk mi téged.
2. Nem szégyelljük, Uram, rólad emlékezni, - mind e világ előtt benned dicsekedni, -
akaratom szerint, tetszésedre élni, - testi-lelki jókat csak tetőled kérn.
3. Gyermekünk ma is, add, hogy így éljenek, - megismerve téged, felnövekedjenek, -
te szent egyházadba, hogy beépüljenek, - s szentjeiddel együtt életet nyerjenek!

Világunkat sokféleképpen jellemzik: a technika korszaka, atomkorszak, az űrhajózás korszaka: de azt is el lehet róla mondani, hogy az aggodalmaskodás korszaka. Mi lesz velünk a jövőben? Nem semmisíti-e meg az emberiség a földet? Nem veszítjük-e el a békét? Nem tesszük-e tönkre a természetet? Lesz-e, és milyen lesz a megélhetésünk? Jézus az isteni gondviselésre hívja fel figyelmünket. A gondviselésbe vetett hit ugyanis megóv bennünket a folytonos aggodalmaskodástól és félelemtől. Isten úgy szeret minket, mint vőlegény a jegyesét. De ugyanezt a ragaszkodást várja tőlünk is. Isten szeretete féltékeny szeretet, legyünk ezért mindig hűségesek hozzá. Az emberi beszéd sok mindent eláru. A lélek ürességét, bűnösségét, de szeretetét is. A gyermek számára már édesanyja hangja is megnyugtató. Ugyanígy sokat tehetünk mindannyian, ha másokat a jóra biztatunk, vigasztalunk. Szívünk Istennel legyen tele, hogy Istent hirdethessük.

Istenünk, irányítsd a világ folyását akaratom szerint békességben. Egyházadnak pedig add meg, hogy odaadó buzgósággal és zavartalan örömmel szolgáljon neked. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön-örökké.

SENTIRÁSI SZAKASZOK

A Év Iz 49, 14-15 / 1 Kor 4, 1-5 / Mt 6, 24-34 B Év Oz 2, 16b. 17b. 21-22 / 2 Kor 3, 1b-6 / Mk 2, 18-22
C Év Sir 27, 5-8 / 1 Kor 15, 54-58 / Lk 6, 39-45

GYÚJTÓÉNEK: 192

1. Benned bízok, Isten, benned bízok lelkem, - csak tenálad nyugszik, Uram, az én
szívem, - aki irgalmaddal felemeltél engem, - mit a Sátán elvett, visszaadtad nékem.
2. Kész most az én szívem neked énekelni, - jóvöltödért kész most nagy hálákat adni,
- szent nevedet immár zászlójára írni, - zengő citerával jó-reggel áldani.
3. Énekszóval zengem műveidet, Isten, -valljon minden ember, minden nemzetségben,
-mert irgalmad erős fenn a magas égben, - mindörökké ragyog el nem múló fényben.

D.U. 151

1. Kegyességgel hívsz ó Jézus, - a te áldott Szívedre, - hozzád megyünk mindahányan,
- kik meg vagyunk terhelve. 2. Kihez mennék, Uram Jézus? Te vagy utunk életünk, -
benned hiszünk és remélünk,- kérünk, mindig légy velünk! 3. Kenyeret s bort ajánlunk
fel, - amit magad rendeltél, - s ama végső vacsorádon - áldozattá szenteltél. 4. Áradjon
ránk, kegyes Jézus, - a megváltás érdeme, - és e szentség erejével- életünket töltsé be!

INTROITUS: D.U. 378 FACTUS EST DOMINUS PROTECTOR MEUS 17. zs.19-20.

A bűn, a Sátán szoros fogságából a húsvéti misztérium által kivetett minket Isten az istengyermeki lét tágasságára, s tagjává tett annak a Testnek, melynek Feje a szeretett Fiú, kiben az atyának kedve telik.

Az Úr lett né-kem ol-tal-mam, s kivitt en-gem a tá-gas-ság-ra,

meg-sza-ba-dí-tott, mert ked-velt en-gem. (1.t.) *

Szeretlek téged, Uram, én erős/ségem, * Uram, én kösziklám, én menedékem és /szabadítóm. Én Istenem, én /segítóm, * és ő/benne bízom. **Ant.**

Dicsőség az Atyának és /Fiúnak * és Szent/lélek Istennek. Miképpen kezdetben vala, most és /mindenkor, * és mindörökkön ő/rökké, Ámen. **Ant.**

GLORIA: D.U. 422

Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békeség a jóakarató embereknek. Dicsőítünk téged, áldunk téged, imádunk téged, magasztalunk téged, hálát adunk neked nagy dicsőségedért, Urunk és Istenünk, mennyei Király, mindenható Atyaisten. Urunk, Jézus Krisztus, egyszülött Fiú, Urunk és Istenünk, Isten Báránya, az Atyának Fia, te elveszed a világ bűneit, irgalmaz nekünk; te elveszed a világ bűneit, hallgasd meg könyörgésünket. Te az Atya jobbán ülsz, irgalmaz nekünk. Mert egyedül te vagy Szent, te vagy az Úr, te vagy az egyetlen Fölség, Jézus Krisztus, a Szentlélekkel együtt, az Atyaisten dicsőségében. Ámen.

GRADUALE: D.U. 378 / 1 AD DOMINUM, DUM TRIBULARER 119. zs. 1-2. v.

A földön zarándokló Egyház számkivetettnek érzi magát. E „kis idő” nekünk nagyon is hosszú, míg a minket körülvevő gonoszságtól háborgatva, kísértetve kell magunkat tisztán megőrizni. Az isteni védelmet kérte számunkra Főpapunk, s kéri a mai misében is: „Nem kérem, hogy vedd ki őket, Atyám, a világból, hanem hogy őrizd meg őket tisztán a rossztól” (Jn 17,15)

**R.) Az Úrhoz kiáltottam, midőn háborgattak engem, *
és az Úr meghallgatott engem.**

V.1.) Uram, szabadítsd meg lelkemet † a hazug ajkaktól, * és az ál/nok nyelvtől!
És az Úr...

V.2.) Jaj nékem, mert hosszúra nyúlik zarándokságom ideje, * régóta van már számkivetésben az /én lelkem. **És az Úr... Az Úrhoz...**

Vagy: VÁLASZOS ZSOLTÁR:

A Lelkem, bízzál Istenben: * megnyugvásod tőle várjad! 61. zs.2a v.

B Irgalmas a mi Urunk, Istenünk: * könyörületre hajlik szíve. 102. zs. 8a v.

C Mennyire jólesik nékem, * tégedet, Uram, hálával dicsérem. 91. zs. 2a. v.

ALLELUJA: DOMINE DEUS MEUS, IN TE SPERAVI 7. zs. 2

V.) Uram, Istenem, tebenned remélek, * ments meg üldözőimtől és szabadíts meg engem!

A Isten szava élő és átható: * megítéli a gondolatokat és a szándékot szívünk mélyén. Zsid 4,12

B Mennyei Atyánk életre hívott minket az igazság igéje által, * a teremtett világ színe-javának rendelt minket. Jak 1,18

C Úgy ragyogjatok, mint a csillagok a mindenségben, * és tartsátok meg az örök élet ígét.
Fil 2, 15d. 16a

CREDO

Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek Teremtőjében. És Jézus Krisztusban, az Ő egyszülött Fiában, a mi Urunkban; aki fogantatott Szentlélektől, született Szűz Máriától; szenvedett Poncius Pilátus alatt; megfeszítették, meghalt és eltemették. Alászállt a poklokra, harmadnapon feltámadt a halottak közül; fölment a mennybe, ott ül a mindenható Atyaisten jobbán; onnan jön el ítélni élőket és holtakat. Hiszek Szentlélekben. Hiszem a katolikus Anyaszentegyházat; a szentek közösségét, a bűnök bocsánatát; a test feltámadását és az örök életet. Ámen.

OFFERTORIUM: G. H. 291 DOMINE, CONVERTERE 6.zs. 5. 2.3.

A szentmise: engesztelő áldozat! Krisztussal egyesülve kérhetjük: Uram, ne büntess haragodban, mentsd ki lelkemet!

Térj hozzám, Uram, + és /mentsd ki lelkemet, *

R.) szabadíts meg engem irgalmas/ságodért!

V.) Uram, ne büntess engem ha/ragodban, † ne sújtsál engem felindu/lásodban! **R.)**

V.) Könyörülj rajtam, Uram, mert erőtlén vagyok, - gyógyíts /meg, Uram, †
mert megháborodtak csont/jaim. **R.)**

COMMUNIO: D.U. 378/ 2 CANTABO DOMINO 12. zs. 6. v. / 12. zs.

Jókat adott nékem – most éppen a legfőbb jót adja nekem a szentáldozásban.

É-nek-lek az Úr-nak ki jó-kat a-dott né-kem, és zsol-tárt mon-dok

a fel-sé-ges Úr ne-vé-nek. (2.t.) † *

(Így szól az Úr: † *Íme, én veletek vagyok /mindennap, * a világ vé/géig. Mt 28, 20*)
Meddig kell még gondok közt lenni /lelkemben? * fájdalmas hordozni szívemben na/ponként? Meddig hatalmaskodik fölöttem az én ellen/ségem? * tekintsz reám, és hallgass meg engem, én Uram, Is/tenem! **Ant.** Világosítsd meg szemeimet, nehogy egyszer elaludjam a /halálban, * ne mondhasa az én ellenségem: hatalmat vettem /rajta. Akik szorongatnak engem, örvendeznek, ha megí/nognék, * de én irgalmasságodban /bízom. **Ant.** Örvendezik szívem a te szabadításodban † éneklek az Úrnak, aki jókat adott /nékem, * zsol-tárt mondok a fölséges Úr ne/vének. **Ant.**

A / COMMUNIO: D.U. 390/ 2 PRIMUM QUÆRITE Mt 6,33. / 36. zs.

A szentáldozás magát az Istent nyújtja nekünk, s benne minden megadatik.

E-lő-ször ke-res-sé-tek az Is-ten or-szá-gát s minden hozzá a-da-tik nek-tek,

mond-ja az Úr Krisz-tus. (1.t.) † *

Ne irigykedjél a gonoszte/vőkre, * és ne háborogj a hamisságot cselekvők /miatt!
Bízzál az Úrban, és a jót /cselekedd, * és lakni fogsz a földön, és gazdagságával /betelsz. **Ant.** Jobb az igaznak a /kevés, * mint nagy gazdagsága a bűnő/sőknek.
Isméri az Úr az ártatlanok /napjait, * és örökségük mindörökké /megmarad. **Ant.**